

Słowo biskupa gliwickiego na 40. rocznicę wyboru Jana Pawła II i na zamknięcie Pierwszego Synodu Diecezji Gliwickiej

Dzień 16 października 1978 r. zapisał się na trwałe w historii świata, Kościoła i naszej Ojczyzny. Wielowiekowe dzieje Kościoła pod przewodnictwem najwyższego urzędu św. Piotra zaowocowały podkreśleniem powszechności Kościoła Chrystusowego przez wybór - po 450 latach - nowego papieża, wywodzącego się z innego kraju, niż dotychczasowi, włoscy zwierzchnicy Kościoła. Ten fakt wyznaczył kierunek zainteresowania się ludzi dobrej woli samym Kościołem, w którym ogniskują się wszystkie nadzieje na życie bogate w łaskę i zasługi, opierające się o fundament wiary, jakiej domaga się od nas sam Zbawiciel świata. Boskie ustanowienie Kościoła uznaje za wyraz niezwykłego zaufania, okazanego nam, ludziom, że prowadzenie dzieła zbawczego Jezus Chrystus powierzył Piotrowi znad jeziora Genezaret. Powołany został do takiego formowania swojej wiary, by czuł się odpowiedzialnym za wzbudzanie jej w sercach i umysłach wszystkich ludzi, dokładając starań o prowadzenie ich wytyczonymi drogami ku świętości i doskonałości. Z tej woli zbawczej narodził się Kościół, a powoływani współpracownicy Jezusa Chrystusa nadawali mu żywe oblicze w każdym pokoleniu. Troska kolejnych następców św. Piotra o przekazywanie daru wiary oraz zaproszenie każdego bez wyjątku człowieka do odkrywania życiodajnych sił poprzez posługę Słowa Bożego i sprawowanie sakramentów świętych, wyznacza niezmiennie od dnia Zesłania Ducha Świętego rytm posługi świętej wspólnoty ludzi, dla których Chrystus jest Panem i Bogiem. Naszą refleksję przenika dziś postawa wdzięczności dla tych powołanych do urzędu św. Piotra, którzy przez kolejne stulecia podejmowali się tego niełatwego zadania. Z pokorą dziękujemy im za wyraźne świadectwo o wielkoduszności, by życie swoje, talenty, zaangażowanie w rozliczne zadania dla przybliżania Boga ludziom, uczynić owocnym w służbie Królestwa Bożego.

W taki sposób trwamy w tym rocznicowym dziękczynieniu przed naszym Karolem Wojtyłą, który 16 października pamiętnego roku 1978 stał się Janem Pawłem II, jako kolejny Następca św. Piotra. My, starsze pokolenie, wspominamy natężenie wzruszenia, gdy świat został obdarowany papieżem z rodu Polaków. Wyzwoliła się w nas niezwykła chęć dziękowania Bogu za wzmocnienie nas nadzieją, że ten Papież przyczyni się do wyprowadzenia swego Narodu i posługującego w nim Kościoła Świętego na otwarte płaszczyzny wolności i swobody w podejmowaniu służby zgodnej z Jezusowym wskazaniem.

I nie zawiedliśmy się. Przez ponad 26 lat swego pontyfikatu napełniał nas i cały świat siłą oddziaływania Bożej nauki, pozwalającej wstępować na drogi rozwoju i wszechstronnego świadectwa o naszej możliwej bliskości przy Jezusie. W tym wysiłku wskazywał dobitnie na pomoc Matki naszego Zbawiciela. Ku naszemu wzmocnieniu Święty Jan Paweł II niezmordowanie nauczał przez encykliki, adhortacje apostolskie, osobiste nauczanie zarówno w Rzymie jak i w niemal wszystkich państwach świata, dokąd tylko ludzie dobrej woli mieli odwagę go przyjąć i wysłuchać. Zwłaszcza ta wymagająca pielgrzymka przez świat, poszczególne kraje i Kościoły w nich posługujące, pozostanie niezbywalnym darem Jana Pawła II, jako Następcy św. Piotra dla całego świata. Harmonijnie łączył uśmiech i stanowczość w Rzymie, jak i na tyłu miejscach świata. Niestrudzenie nauczał, udzielał sakramentów św. - chrzczył, bierzmował, sprawował Eucharystię dla nieprzeniknionych rzesz, cierpliwie spowiadał, święcił diakonów, prezbiterów i biskupów - wśród których i ja mogłem się znaleźć - posyłając ich na wszystkie kontynenty. Nieobce mu były radości i troski małżeństw i rodzin, szczególnie bliscy byli mu ludzie chorzy, słabi i samotni. Mamy więc, Drodzy Siostry i Bracia, szczególny dług względem Jego Osoby i Pontyfikatu.

Dnia 16 października b. r., a więc dokładnie w 40. rocznicę wyboru kardynała Karola Wojtyły na Stolicę Piotrową, wezmę udział w centralnej, ogólnopolskiej, uroczystej Mszy św. w Sanktuarium św. Jana Pawła II na Białych Morzach w Krakowie pod przewodnictwem Nuncjusza Apostolskiego w Polsce, z obecnością Episkopatu Polski i władz państwowych. Natomiast wszystkich Drogich Duszpasterzy proszę, by w tym dniu w sposób szczególny w parafiach poprowadzili modlitwę wdzięczności za Osobę i dar Świętego Papieża, nade wszystko podczas nabożeństw różańcowych, które były tak bliskie św. Janowi Pawłowi II.

Ta ważna dla wszystkich rocznica ma także swoje trwałe miejsce w posłudze naszej diecezji gliwickiej. Jako kardynał odwiedzał Gliwice i niektóre miejsca naszej obecnej diecezji, ale pozostanie na wieki Najwyższym Pasterzem, który powołał do życia naszą diecezję w ramach wielkiej reorganizacji struktur diecezjalnych w naszej Ojczyźnie pamiętnego dnia 25 marca 1992 r. Stworzył dla nas bardzo sprzyjające warunki dla rozwijania naszej tożsamości w wierze, koncentrując się na dziedzictwie wieków, a zwłaszcza owocach ciężkiej pracy mieszkańców Górnośląskiego Okręgu Przemysłowego. Decyzja Ojca Świętego wyznaczyła nowemu Kościołowi diecezjalnemu kierunek wzrastania w wierze, by jej wierni byli przejęci wezwaniem do świętości i w sposób zdecydowany zabiegali o zbawienie. Troską Ojciec Święty otaczał wszelkie wysiłki, służące realizacji tych zadań. Z tego powodu akcentował nieodzowność podjęcia refleksji na synodach diecezjalnych, podczas których

biskupi, duchowieństwo, osoby życia konsekrowanego oraz wierni będą mogli pochylić się nad sobą, jako wspólnotą kościelną, oraz zabiegać o właściwe uporządkowanie wszystkich zobowiązań, płynących z wiary, otrzymanej na chrzcie świętym. W tym momencie, z uczuciem przepojonym wdzięcznością, wyrażam serdeczne podziękowanie całej wspólnocie diecezji naszej za aktywne włączenie się w Pierwszy Synod Diecezji Gliwickiej, rozpoczęty uroczystie 25 marca ubiegłego roku. Obecnie trwają prace nad kodyfikacją i redakcją przyjętych statutów, wyznaczających nam na najbliższy czas radosne trwanie przed Panem dla naszego wspólnego dobra. Osobiście nie ukrywam, że owoce naszego synodu łączą się jak najściślej z charyzmatem św. Jana Pawła II, który ogarniał wszystkich - także i nas - swoją pasterską miłością. Za to Mu z serca dziękujemy.

Pragnę zaprosić na uroczyste zamknięcie I Synodu Diecezji Gliwickiej do naszej katedry w niedzielę 4 listopada b. r., w dzień św. Karola Boromeusza, który jest duchowym autorem synodów nowożytnego Kościoła.

O godzinie 11.00 w Centrum Edukacyjnym Jana Pawła II przy gliwickiej katedrze odbędzie się uroczysta sesja kończąca obrady I Synodu Diecezji Gliwickiej, podczas której, w obecności zgromadzenia plenarnego, zostaną podpisane dokumenty synodalne.

Następnie o godzinie 12.30 w gliwickiej katedrze Św. Apostołów Piotra i Pawła zostanie odprawiona Msza św., której będzie przewodniczył Metropolita Katowicki Arcybiskup Wiktor Skworec. W czasie tej Mszy św. będziemy dziękować Bogu za blisko dwuletnie prace nad I Synodem Diecezji Gliwickiej. Do udziału w tej liturgii zapraszam wszystkich wiernych naszej diecezji.

Na pełne dziękczynienia trwanie przy Świętym Janie Pawle II, z przejęciem przyjmując owoce naszego synodu - Wszystkim Kapłanom, Osobom życia konsekrowanego oraz Drogim Diecezjanom z serca błogosławię.

Gliwice, dnia 21 września,
w święto Św. Mateusza, Apostoła 2018 r.

Wasz biskup
+ Jan Kopiec

Drogich Duszpasterzy proszę o odczytanie niniejszego słowa w niedzielę 7 października.